

forøge Ejendomme med 2 Tdr. Hartkorn. Det er rigtigt, men efter Lovforslaget har man kun Lov til at forøge dem op til 4 Tdr. Hartkorn; der bliver saaledes i Virkeligheden den samme Ret, man mener ikke, det er rimeligt at gaa højere op. Naar det heroverfor bliver gjort gældende, at Begrænsningen intet betyder med Hensyn til Jordprisen, tror jeg nok, det er en Paastand, som det er vanskeligt at forsvare, og som det vil være vanskeligt for den almindelige Befolkning at forstaa Rigtigheden af. I Almindelighed retter Prisen sig jo efter Tilbud og Efterspørgsel, og jo flere der faar Lov til at købe Jord, jo større Efterspørgsel der bliver, des dyrere bliver Jorden. Der er ingen Tvivl om, at for Tiden, hvor vi har meget høje Priser paa Bygninger, Besætning og alt muligt, er det meget vanskeligt at oprette nye Brug. De store Brugere og de, der har Bygninger, Besætning, Redskaber og lignende, vil i mange Tilfælde, naar Ejerne er temmelig kapitalstærke, kunne give mere for Jorden end de, der skal oprette nye Brug; derfor vil det i Praxis komme til at betyde en Fordyrelse af Jorden, naar vi gør Efterspørgselen større. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at der i Sønderjylland var et meget almindeligt Ønske om større Udstykning af Jorden, hvilket gav sig Udslag i, at der var Jord nok at faa til Købs. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret deri, men de Erfaringer, man har gjort med Hensyn til Jords Udstykning i Sønderjylland i Sammenligning med det øvrige Land, viser i alt Fald, at Jordprisen ingenlunde er lavere dér end andetsteds. Priserne paa Jord i Sønderjylland, hvad enten det er gode eller daarligere Jorder, ligger i Højkant af Jordpriserne i det øvrige Land. Det viser jo ikke, at der er saa gode Muligheder for Udstykning i Sønderjylland, det viser klart, at det er vanskeligt at udstykke Jord og oprette nye Brug dernede. Den Erfaring har man gjort, naar der skulde udstykkes, hvad enten det var efter den gamle eller efter den nye Husmandslov.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre havde jo ikke meget at indvende mod Lovforslaget. Det ærede Medlem antydede, at man maaske ogsaa i § 14 i Loven om Jords Udstykning og Sammenlægning kunde gaa over til Jordværdi i Stedet for Hartkorn, fordi denne Maalestok formentlig vilde virke mere ligeligt Landet over; naar der var baade daarligere og gode Egne, vilde Hartkornsbetegnelsen ikke være saa god som Jordværdiansættelse. Det er muligt, at dette er rigtigt, og hvis der kunde opnaas

et Forlig med Hensyn til § 14 i Loven om Jords Udstykning og Sammenlægning og § 5 i den Lov, der skal gælde for Sønderjylland, skal jeg være meget villig til at indgaa paa en Forhandling om et Forslag i den Retning.

Jefsen Christensen: Det fremgik af Forhandlingen, at der er en Smule Misforstaaelse med Hensyn til Forstaaelsen af Begrebet „Daler Skyld“. Her er ikke Tale om den gamle Daler, som man kendte i Kongeriget, men om den preussiske Thaler, der ikke har samme Værdi. Det er meget vanskeligt her at overføre det ene Lands Forhold til det andet. Ogsaa af den Grund mener jeg, vi staa langt klarere, naar vi har en ren Arealberegning og en ren Værdiberegning af det Areal, der skal være tilbage af en udstykket Ejendom.

Den højtærede Minister mente, at det var Udtryk for særlig Tillid til ham, naar jeg ønskede § 2 i det sønderjydske Lovforslag ændret derhen, at han fik større Bemyndigelse end den i § 2 hjemlede til at fravige Indskrænkningerne i § 1. Hertil vil jeg dog gerne sige, at det er en almindelig Tillid, som jeg vil vise den til enhver Tid siddende Landbrugsminister ud fra den Opfattelse, at han saa ogsaa vil føle det Ansvar, det fører med sig, at han er i Besiddelse af denne Tillid. Senere brugte den højtærede Landbrugsminister den Vending: hvis han skulde være med til at føre Lovforslaget ud i Livet. . . . Det var altsaa en Antydning af, at der kan ske noget menneskeligt med den nuværende Landbrugsminister. Jeg vil kun have mit Ønske opfattet som en almindelig Bemyndigelse til den til enhver Tid siddende Landbrugsminister, fordi jeg mener, det vil føre til bedre Forhold paa dette Omraade end Lovforslagets § 2. Hvorvidt Landbrugsministeren, naar han fik en saadan Bemyndigelse, skulde være bundet til Kommunalbestyrelsens Indstilling alene, er et Spørgsmaal, der kan overvejes. Jeg nævnte for øvrigt ikke Kommunalbestyrelsen alene, jeg nævnte Kommunalbestyrelsens og Landinspektoratets Skøn over Forholdene.

At Jordpriserne i Sønderjylland ligger lige saa højt og maaske endda højere end Jordpriserne i det øvrige Land, er rigtigt, men der er ogsaa særlige Forhold, der gør sig gældende dernede, bl. a. dette, at de Mark-Kapitalister, som tabte deres Penge ved den tyske Marks Værdiløshed, og som for en Del senere har faaet Valutaregulering af den danske Stat, eller Folk, der paa anden Maade er kommet i Besiddelse af en Smule Kapital, har gennem de Erfaringer, de har